

“Кога се тиче како живе приче”, Дејан Алексић

Ове приче су другачије од свих. Не говоре о пустоловинама и авантурама главних јунака, већ о животу прича. Приче о причама, живе приче. Свака је духовита на свој начин.

Била једна размажена прича. Њој стално нешто смета и зато се жали писцу. Љутила се што је вук отишао. Писац јој је вратио вука. Али, она никада није била задовољна. Такви су неки људи.

Био је и један Зид ижврљан некултурним речима. Сликар га је украсио бојама и од тада су Зид сви поштовали и звали га господин Зид.

Из тога сам научила да не губим наду, да ће бити боље.

Била једна Рупа. Није знала ни где је ни на чему је. Збуњена је била док јој нису нашли место да се кроз њу провиди друга прича.

Ова збирка прича помогла ми је да се осећам боље и живот ми је учинила лепшим и лакшим.